

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălămate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori 15 or. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Earăși ecouri din România.

„Românul”, în numărul său de Sâmbătă scrie, în alte, următoarele:

„Die Presse”, în numărul său de la 31 Iulie, adresează următoarele rînduri dlui C. A. Rosetti.

„Domnul” Rosetti profită de timpul vacanțelor să se ducă la București spre a face în „Românul” propunerea, că cu ocaziunea apropiatei revizuirii a Constituțiunei, titlul de „Rege al României” să fie transformat în acela de „Rege al Românilor.” Acum însă guvernul român asigură în mod oficios, că nu se simte dispus ca, în locul suveranității țerei, care se înțelege prin actuala desemnare a regelui, să se pună suveranitatea poporului.

Prin știință sau nesciință, se înșală Presa Austro-Ungară, în această cestiune ca în toate.

D. Rosetti n'a propus și nu propune nimic în această privință. Desea a dis „Regele Românilor” a fost dela 1866 titlul Principelui Carol; și nu s'a schimbat prin lege acest titlu.

Desea s'a mîrginit apoi în a explica, că titlul de „Domn al țerei ear na al oamenilor, este un titlu rău. Nu place însă unora din Austro-Ungaria să se înșale, care nu aspiră la cucerirea nici unui pămînt și numai la guvernarea oamenilor. Fie pe placul dumnealor. Nu noi ne vom încerca să le aducem cea mai mică supărare în această privință.

În numărul său de Duminecă „Românul”, revine din nou asupra celor scrise despre români în diare ungușeci, reflectează în chipul următor:

Cu bravii noștri vecini unguri vom vorbi puțin astăzi.

Nu vorbim pentru a-i combate.

Nu vorbim cu speranța de a-i convinge.

Scim print'ro lungă și tristă esperință — tristă pentru dînșii ca și pentru noi — că capii acestei frumoase națiuni sînt, în această privință, ca capii partidelor legitimize: — Nimic n'au învățat, nimic n'au înțeles.

Asigurați, — după necurmăte încercări, dela 48 și până acum, — că capii ungușecilor nu vor se înțelege, vorbim pentru ca se fie constatat de toate celelalte naționalități, că noi necurmat ca frați le-am vorbit și le vorbim.

Diarul „Pester Lloyd” dise:

„Nu încape îndoială, că din toate puterile orientului România se află în cea mai rea pozițiune.

„Dovedit că isbândețele armelor ce au dobîndit vecinii noștri în războiul ruso-turc s'au prefăcut pentru dînșii în blăstîm.

Fiind că atunci au isbutit să scoată din bătaie neatinsă onoarea drapelului, ei își închipuesc acum că țeara lor este o Macedonie, căreia îi este rezervată o misiune istorică, și că fie-care român poartă cu sine o porțiune a soartei viitoare a lumii orientale.”

Întrebăm pe bunii noștri vecini:

După cari fapte vedut-au ei că noi ne-am perdut capul până a crede, că vom cucerii orientul?

Noi am dovedit prin fapt, și chiar în războiul din urmă, că nu vom cea mai mică cucerire. Toată lumea scie, că noi am refuzat din terăm bulgar ce ni s'a oferit la congresul dela Berlin.

De ce dar ne atacă de dorințe de cucerire pe noi, cari ne-am vărsat sîngele și cari am refuzat tot ce ni se oferea, pe când dumnealor, cari n'au luptat nici o secundă, au cerut și au dobîndit insula *Ada-Kale*, s'au plătit din tezaurul ungușecilor din cheltuelile pentru luarea Bosniei și a Erțegovinei?

Pentru ce ne iau în ris, dîcînd că ne-am perdut capul pentru triumful nostru prin arme, când nici un român n'a dis un singur cuvînt contra Ungurilor, cari la 1867 au dobîndit chiar împărțirea domniei cu imperiul Austriac deși la 1849 au fost pe deplin învinși pe câmpul de onoare?

Dreaptă este oare procederea Ungurilor?

Este ea frățească?

În fine este ea demnă de o națiune vitează?

Constatăm faptul și fără se mai facem cel mai mic comentariu mergem înainte.

„Pester Lloyd” urmează:

„Românii au perdut cu totul simțul măsuri; ei uită nu numai a lor micșorime dar și însemnătatea și puterea vecinilor. De și cu totul isolați, în mijlocul elementelor slave, cari îi încongiară, ei cred cu toate aceste că vor putea esecuta o putere de atracțiune ne-impotrivoare asupra poporațiunilor străine; și cu toate că nu datorescu existența lor de cât bunei voințe și protecțiunii puterilor europene, ei hrănesc proiecte cu totul contrarii existenței puterilor europene.”

Întreagă viața noastră dovedesce prin fapte, că nimic n'am uitat și că pe toată ziua învățăm;

viața noastră dovedesce, că dacă ni se poate imputa, cu drept cuvînt, că uităm ceva, aceea uitare, a fost și este că am voit și vom să uităm purtarea Ungurilor, trecută și prezentă, cu toți Români, de dincolo și de dincoace de Carpați.

„Uităm nu numai a noastră micșorime dar și însemnătatea și puterea vecinilor.”

Întrebăm pe Ungurii, cari mai sînt liberi a cugeta fără pasiune și-a vorbi ca bărbați politici mari

și esperți: Oare drept și în interesul ungușecilor este să ne facă nouă aceste imputări?

— „A noastră micșorime?”

Dar oare câți sîntem noi și câți sînt desprețuitorii noștri?

Noi sîntem, la loc de tocmeală, vro 12 milioane de români neași.

Câți sînt cei cari rid de micșorimea noastră?

Cel mult 5 milioane de Unguri neași.

„Puterea vecinilor noștri însemnată este.”

Foarte adevărat.

Dar cine sînt vecinii noștri?

Slavii și austro-ungurii.

Cine însă sînt vecinii bunilor noștri Unguri de nu tot Slavii plus și Germanii?

Pe ce teme dar înțelepții Unguri ne impută nouă, că nu ne cunoascem vecinii și nu-și fac mai înțaiu lor însuși și cu mult mai drept cuvînt această imputare?

Dîcem, cu mult mai drept cuvînt, și eacă de ce:

Noi sîntem aci, în România liberă, cinci milioane de români.

N'avem în lăuntru acestei țeri libere, nici un element străin.

Mici sîntem, foarte mici: dar sîntem singuri în familia noastră, în casa noastră.

Mîndrii noștri vecini pot dîce tot astfel despre casa lor?

Să nu fie oare adevărat, că în aceea casuță ei, cinci milioane de Maghiari au peste zece milioane de Slavi, de Români, de Sasi etc.?

Încă ceva în favoarea noastră și în defavoarea acuzătorilor și insultătorilor noștri Unguri.

Vecinii noștri Slavi nu ne pot urî, căci nici odată nu le-am făcut cel mai mic rău.

Ei nu se pot teme de noi, căci au fost totdeauna asigurați nu numai că nu sîntem bîntuiți de boala cuceririi, dar încă ei au fost în totdeauna la noi liberi și tratați ca frați; și când ni s'a propus a ni se da din pămînt ce este al lor noi am refuzat.

Tot în această pozițiune se află insultatorii și acuzatorii noștri Unguri cu Români și cu Slavii din Ungaria?

Dacă, spre esemplu, Rusia ar voi să scoale pe Slavii din casa noastră ea n'ar putea să o facă fiind că nu sînt Slavi pe pămîntul României.

Ea n'ar putea să ne atace și să ne cucerească decât prin armate slave; ele se vor bate contra noastră ca soldați supuși, dar nici decum ca oameni care însuși s'ar rescula în contra-ne, fiind că lung timp

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

„Baronul Olaus a plecat, puțin timp după aceea spre Rusia unde a fost primit cu distincție de Țăreasa, și unde a început intrigile, cari, de atunci, au făcut din el un bonet din cei mai tenaci și periculoși ai dietei. Se dîce, că el s'a schimbat foarte la curtea aceea, și că s'a reintors de acolo cu un caracter, cu un spirit, cu maniere și cu principii, ce-l facură să apară de atunci, un om de tot altfel; pururea linisec și suridînd, dară cu un suris sinistru și cu o linisce înspăimîntătoare; el era încă blînd și desmirdător cătră supușii sei, dară cu o blîndeală plină de despreț și desmirdînd cu ghere; în sfîrșit s'a făcut așa, cum îl vedem astăzi, decum va n'a întunecat bîtrînețele și boala și mai mult fața acestei ființe problematice, scelerat deseversit, sau victima unui rar concurs de aparențe funeste. În scoala aceasta a ateismului și a crimei în care

a profitat Țăreasa atîta la rîndul ei, baronul a învățat a vorbi cu o complesanță admirabilă, încât și a câșigat renumele, omul de zăpadă, pentru a esprima, că i-a înghețat inima în Rusia și că a venit să se topească în opiniunea publică la soarele mai cald al țerei sale. Paliditatea lividă ce s'a respîndit în scurt timp peste fata sa, părul său albit de timpuriu, țintura sa țeapănă și receala constantă a mînilor sale umflate a ajutat prin caractere fizice la născocirea porecliturii sale.

„Dară n'am se anticipez evenimentele. Metamorfoza baronului, care poate n'a fost altceva decât osteneala luptei în contra bănuielilor nedrepte n'a devenit frapantă, decât după moartea sau disparițiunea aceluia, cari îi puteau sta în cale. Se dîcea, că una din primele trăsături a perfecțiunii sale, pe căile vicleniei, a fost, că a respîndit în Suedia faima unei boale de moarte, care, precum se dîce, nu era nici decât fundată: și, după-ce lumea s'a întreat mai târziu, pentru ce a avut el fantasia aceasta a să face bolnav de moarte în Petersburg, inimicii sei n'au putut găsi altă explicație de cât aceasta: el a voit să ia baronei Hilda toată frica de el ca să nu nască în Stockholm. Din nenorocire (eu vorbesc mereu în înțelesul vrășmașilor lui Olaus) baronesa a cădut în cursă, a petrecut vara în Waldemora, și, precând graviditatea era indestul de înaintată, pentru a deveni călătoria imposibilă,

căci ea slăbise foarte în urma atîtor dureri, a apărut fără veste, sănătos și activ, în apropierea castelului.

„Eată, Cristiane, tot ce-ți pot spune drept resumat a opiniunei generale. Restul să ține de istoria adevărată, și ar trebui să presupunem sau să ghicim adevărul, așteptînd dovezile, dacă sînt de aceste și dacă se vor afla vre o dată.

„Baroneasa așa s'a înspăimîntat auđind de prezența baronului la pastorul Mikelson, încât s'a hotărît a se închide în castelul vechiu, a cărui ocol, pe atunci foarte strîmt (noul gard nu era încă zidit) să putea foarte ușor păzi de un mic număr de servitori credincioși. În fruntea acestor servitori era intendentul Adam Stenson, deja încărunchit în serviciul castelului și o femeie de încredere, a cărei nume nu-l mai țin minte.

„Ce s'a petrecut de atunci? Se dîce că baronul a corupt pe toți păđitorii Stollborgului, chiar pe femeia de încredere și pe necoruptibilul Stenson; dară eu mi-ași tăia mîna pentru a răspunde de Sten, și continuarea relațiilor bune între acest bărbat vrednic și între baron este pentru mine dovada aproape necontestabilă a nevinovăției sale. Ce a transpirat în public se compune din două versiuni. Cea dintăiu este, că baronul a ținut pe cumnată-sa așa prinsă și nefericită în Stollborg până ce a cădut victimă miseriei și măchnirei. A doua

au adunat în splina lor fere amară de cătră noi produsă.

Pot oare dice și Unguri că, n'au în casa lor preste de ce milioane de suflete nemaghiare cari lovite au fost și sînt de nedreptățile lor?

Și noi nu vorbim pe presupuneri ci pe fapte: căci bravii noștri vecini, ori cât s'ar încerca a su- prima și falsifica istoria, nu vor putea face se nu se cunoască, că prin Croați, prin Români și apoi prin armata rusească a fost învinsă la 1848 și 49, națiunea ungară.

Dar Germanii iubesc oare pe Unguri?

Știut este, că mai mult ură decât iubire gă- sesc între Germanii.

Astfel, dacă Austria va tinde necurmat a de- veni o putere slavă, pozițiunea Ungurilor nu va deveni oare mai rea decât a noastră?

Când dar ne țic, în deridere, că isbânda ar- melor a devenit pentru noi un blăstem, n'am fi în drept să le dicem, că dualismul, prin isbânda ar- melor germane, cu lesnire poate deveni un blăstem fatal pentru bunii noștri vecini?

Noi nu atragem blăstemul naționalităților asu- pra Ungurilor; din contra, în toate convorbirile noastre cu capii lor, dela 1848 și până acum le-am țis: — dați drepturi egale tuturor naționalităților; faceți concista lor morală, căci numai aceea poate da unui Stat o adevărată țarie.

Barbații de stat ai Ungariei au creșut și cred, că este bine se facă contrariul; aceasta negreșit îi privesce.

Dumnealor însă ne țic, cu ură și în deridere: — „Românii gândesc, că n'au o misiune istorică și că fie-care din ei poartă cu sine o porțiune a soar- tei viitoare a lumii orientale.“

La aceasta le respundem:

— Fie-care român crede, că misiunea sa este se propage frațietatea, dreptatea și libertatea în lu- mea orientală; ne pare foarte rău, că fie-care Un- gur se silește se propage contrariul.

Ne pare cu atât mai rău cu cât ura — ce bravii noștri vecini cu stăruință o provoacă — nu le poate aduce decât mari răsunări, mari catastrofe; și acele sînt totdeauna vătămătoare pentru toți.

În ori ce cas dacă Românii vor fi cucerii, — după cum ne spun Ungurii, — vor fi cel puțin cu- cerii nu prin ură ci prin puterea numărului; dacă însă Ungurii vor fi cucerii, ura, ce cu precugetare și cu bună voie ei o provoacă, va ținere primul loc.

Revista politică.

Sibiu, în 25 Iulie.

Un număr foarte însemnat din foile cotidiene din monarhie, îndată după publicarea sentenței în în afaerea dela Tisza-Eszlár, prin articol de fond se ocupă de aceasta, reflectând, mai domol sau mai aspru supra stării justiției în Ungaria. Aproape toate, dacă nu chiar toate țiarele din cestiune scriu în favorul evreilor acușai și în defavorul stării justiției unguresci. „Binacuvântarea libertă- ții este dumnezeiască; însă vai de acea țeară unde frica de pierderea popularității momentane guvernul este împedecat a apăra cu braț pu- ternic dreptul și legea“, țice una din aceste foi. Până când însă foile scriu astfel în articolii lor de fond, găsim în scirile telegrafice ale acelorași sciri, cari sînt în opozițiune diametrală cu di- recțiunea articolilor de fond. Așa încă înainte de

este, că ea ar fi devenit alienată, că o ar fi cuprins accese deplorabile, și că ar fi murit în accese de furoare și de nelegiuire, blăstemând cultul evangelic și proclamând împărăția Satanei.

„Din toate aceste numai una este sigur: că starea gravidității a fost simulată și că de ce luni după moartea baronului său și după trei luni de lângoare fizică și de tulburare de spirit, petrecute în Stoll- borg, baroneasa a murit în ultimele țile a le anu- lui 1746, după ce a murit și chiar a declarat for- mal pastorului Mickelson și baronului, că a voit să substituie un băiat cu scopul de a manținea bunu- rile bărbatului său și de a satisface ura sa în con- tra baronului Olaus. Mai este o versiune, care-mi resistă a o raporta, adecă că baroneasa ar fi murit de foame în pavilionul acesta; dară Stenson a răs- pins tot-de-una acușă aceasta cu energie. Ori și cum ultimele momente ale Hildei sînt învălitate în întu- necime. Părinții ei nu mai erau în viață și acia ai bărbatului său, înspăimântați de șgomotele res- pândite asupra credinței sale religioase nu-i veniră în ajutor și închiseră ochii. Ei au preferat totdea- una pe mlădiosul Olaus, care lingua prejudețelor lor, mărțului Adelstan, care îi vătămase. Se țice, că regele a aușit de istoria aceasta și că a voit să o lămurească; dară senatul unde Olaus avea amici pu- ternici, a rugat pe regele să se ocupe de afacerile sale, adecă, să nu se amestece în nimic.

„Tatăl meu era foarte bolnav când a venit

publicarea sentenței s'a putut ceti în țiare atât oficioase cât și evreesce, că comișele suprem ar fi apelat la poporațiunea din comitatu Szabolci- ului, provocându-o, să fie linisită, ori cum ar fi sen- tența tribunalului dela Nyiregyháza în ațcerea dela Tisza-Eszlár. „P. Ll.“, ce e drept, scriea, că apelul este de prisos, deoarece poporațiunea este linisită. În numărul seu dela 3 August, în care este publi- cată sentența „P. Ll.“ primesce dela corespondențel seu special scirea, că în noaptea dela 2 spre 3 Au- gust, fiind adunați în casa fratelui apărătorului dr. Székely mai multe persoane, dintre care procurorul Seifert, apărătorii: Eötvös, Funtak, Heumann și mai mulți țiarisți, pe la meșul nopții s'au pomenit, că fere- strile sub greutatea de pietri aruncate, s'au spart. Alță scire dela Pojon cetim în mai multe țiare din Viena și Budapesta. Așa în „N. fr. Presse“ cetim: „În urma sentenței în procesul dela Tisza-Eszlár s'a ivit oareși-care agitațiune în poporațiune. În murgitul sărei, stradele au devenit foarte vii. Pe la 9 oare seara se aude pe promenadă larmă și strigăte. Sînt însă numai vre-o câți-va tineri, cari dau vînt petulanței. Partea cea mai inteligentă a publicului este linis- cită. Poliția priveghiază foarte, în casarme miliția este consignată. Patrole mari cu baionetele în puscii percurg stradele. La 9 oare s'au adunat o masă mare de oameni în piața comitatului, care este în nemijlocită legătură cu strada jidovilor. Cinci salve de tunuri au alarmat garnisoana. Din toate părțile vine miliția, stradele se închid, pentru ca se împedecă adunările.

Alta scire din aceeași noapte anunță, că în două strade ale Pojonului, locuite de jidovi, plebea a spart toate festrile; că s'au făcut mai multe areștări. Într'o telegramă din 4 August, dela Pojon se spune, că cu toate patrolele și cu toată întrevinerea poliției, mase de popor se adună, strigă și din când în când mai sparg și ferestre. Cu toate acestea aceleași tele- grame afirmă totdeauna că liniștea nu este turbu- rată, ceea ce ne place a crede că așa și este. Ce ne face să ne mirăm însă, chiar să ne și temem, este, că pentru vreo câțiva petulanți, cari nu sînt în stare să turbure liniștea se pune în mișcare toată poliția, se consingnează garnisoana întregă din Pojon și după toate acestea se mai concentrează cavalerie și din vecinătatea Pojonului.

Dela Paris se anunță că Barrère, autorul pro- jectului convențiunii dunărene și plenipotențiatul francez la conferența din London e decorat cu crucea mare a ordinului austriac Francisc-Iosif.

Despre generalul Brialmont se scrie în diverse țiare, că va trece în România, unde va primi pos- tul de inspector general al fortificațiilor din Ro- mânia. Unele țiare, de sigur în batjocură, țac din Brialmont un simplu întreprindător de fortificațiune în România.

Cetim în „Neue freie Presse:

„Politische Nachrichten“ din Berlin, care trece de organ oficios, vorbind despre relațiunile Austro- Ungarii cu România, ia pe Români la refrec. Acest jurnal semnaleză atitudinea ministerului afacerilor streine din Viena, în fața provocațiilor puse în scenă la București ca un mare serviciu adus măn- ținerii păcii europene, serviciu care trebuie să-i atra- gă simpațiile tuturor amicilor păcii. Românii trebuie făcuți să înțelegă într'un mod oare care, că față cu Europa ei au nu numai drepturi ci și datorii, și că cea dintăiu datorie a lor, datorie conservării lor pro-

Olaus a i spune, în felul său de moartea cumnatei sale. Pentru întâiași dată tatăl meu a manifestat o mirare și o dojană oare-care. El a imputat lui Olaus, că s'au espus bănuielilor; i-a țis că dacă ci- ne-va l'ar acușă, apărarea ar fi anevoioasă. Baro- nul i-a arătat dubla declarație a predicătorului Mi- ckelson, care, ca medic și ca preot, atesta falsitatea gravidității și moartea baronesei drept urmare a unei boale, foarte bine descrisă și îngrigită de el precum spun adevărurile tuturor medicilor consul- tați mai târziu. Afară de aceasta el a produs o declarație iscălită de baroneasa, prin care afirmă, că și-a făcut iluzii asupra stărei sale. Tatăl meu a esaminat cu rigoare hărția aceasta, o a dat să o esamineze afară de aceea unor bărbai esperti în specialitatea scrisoarei, și s'a găsit inatacabilă. El totuși n'a bănuit nici odată pe baron de crimă s'au de falsificare, și a murit în credința aceasta, puțin timp după aceea.

„Se șopteau multe în contra baronului, pe care lumea începea a-l uri; dară în curînd el s'a făcut temut; și pentrucă niminea n'avea interes direct a resbuna victimele, nu s'a găsit nici o inimă gene- roasă, care i s'ar fi împotrivit. Încât pentru mine eu o ași fi făcut deși eram tiner în slujbă și o ași face în ția de astăzi, dacă ași ave bănueli fundate cu toate, că am fost sub influența tatălui meu, care în convingerea sa n'a putut imputa lui Olaus alt- ceva decât nesocotința cătră sine însuși. Apoi și

prii, este de a cultiva cu îngrigire relațiunile de bună vecinătate cu Austria, căci altfel vor putea să vadă într'o bună dimineață cât de izolată este Ro- mânia.“

Cel care vorbește astfel e un țiar nemțesc. — Se vedem acum ce țice un alt țiar, cere nu e nem- țesc, ci franțozesc din nenorocire.

Acesta e „Constituționalul“ din Paris; el se în- sărănează să combată veleitățile noastre daco- romane. Să leagă mai ales de propunerea d-lui Resetti de a scimba titlu de Regele României în acela de Rege al Românilor și țice, că schim- barea asta de titlu ar provoca o protestare din par- tuterilor celor mari. Acest titlu n'ar avea nici o valoare dacă n'ar fi recunoscut de marile puteri. Dar, când d. Boerescu, care era atunci la minister, a comunicat puterilor legea dela 14 Martie 1881 care țice: „Principele Carol ia pentru sine și pen- tru urmașii săi titlu de rege al României“ densus a scris tot-de-dată agenților săi, că România n'avea intențiunea de a vătămă drepturile vre unei alte națiuni, ci își propunea să constituie „o nouă ga- ranță de ordine și de stabilitate la Dunărea de jos.“ Numai pentru că s'au încreșut acestor națiuni, puterile cele mari au recunoscut regatul României. Radicalii, încercaseră atunci se introducă titlu Rege al Românilor. Dar încercarea lor s'a sdrobit de protestarea cabinetului din Viena. — „Constitu- ționalul termină țicînd:

„Nu e nici o îndoială, că împăratul Austriei va refusa o asemenea schimbare de titlu, și sîntem în- credințați, că și celelalte puteri se vor uni cu el. În acest cas, guvernul român să va espune la un afront și poate chiar la nisce eventualități foarte primejdioase“.

Nu scim până la ce punct, țice un țiar bucu- rescian, Europa este decisă să meargă cu presiunea asupra noastră, dar sperăm că în cele din urmă dreptatea, care e cu noi, tot va triumfa, în ciuda țiarelor nemțesci sau nemțite.

Românii, țerile balcanice și Austria.

„Vedette“ scrie despre relațiunea României și a țerilor Balcanice cu Austria următoarele:

După anecșarea Basarabiei la Rusia și a Do- brogei la România ne așceptăm, ca România să se alătore la Austro-Ungaria, care singură o poate apăra contra atacurilor dela Nord. Dar s'a întem- plat contrariul. Speranța, că Rusia, în urma unui resboiu inevitabil cu Austro-Ungaria pentru penin- sula balcanică, va procura României petrite scumpe cari îi lipsesc din coroană, a făcut pe noul regat se facă parte din confederațiunea balcanică, îndrep- tată contra Austriei. În faptă are aceasta confede- rațiune multă probabilitate. Revoluțiunea din Er- țegovina și Crivoscia și repețitele acte provocatoare ale României contra Austriei sînt simptomele amintitei confederațiuni. Bulgaria care sperează a deveni prin mijlocirea Rusiei o Bulgarie Mare, încă nu lipsesc din aceea alianță“.

„Între astfel de împregiurări, Austro-Ungaria se stea gata pentru ori-ce pericol. Bulgaria dis- pune în cas de resboiu de 60,000 de oameni bine disciplinați. În România sînt 150,000 de oameni, cari își impun respect. După ce odată s'a îm- plînt armata așa de tare e natural să urmeze a fi întă- rită și țeara prin fortificațiuni. De când a devenit România regat i-a crescut puterea colosal. În Bu-

moartea tatălui meu a cășut în timpul acela, și dta vei găsi foarte natural, că durerea mea perso- nală, foarte mare, m'a reținut pe vremea aceea de ori și care altă ocupație.

„Eu am moștenit clientela baronului, și, pre- cum țiam țis, deși antipatia mea tot cresce prin conduita sa politică și prin manierele sale par- ticulare, eu n'am putut nici când, până în ția de astăzi, obține cea mai mică, nici nu m'am putut ținere de o aparență serioasă cât de mică despre crimele de care este el acusat. S'a născut în spi- ritul vasalilor săi o reacțiune în contra lui, care ușor era de așteptat. Ne mai avînd nevoie de simpațiile lor, el a încetat de a-i cruța. Încât pen- tru servitorii săi, pe cari i-a schimbat pe toți câți a intrat în posesiunea dominiului, și cari sînt toți streini, el îi plătesce așa încât este sigur de supune- rea lor oarbă și de discreția lor absolută. Stenson este singur din casa cea veche, pe care l'a ținut multă vreme în funcțiunile sale de stolnic, și în sfăr- șit fu și el pus la odihnă, considerînd bătrănețele sale cu o pensie cinștită, cu tot felul de conside- rații și chiar cu mici avantagiuri. Aceasta a făcut lumea se creadă, că Stenson ar fi complicele său; dar tocmai aceasta, Cristiane, îmi spune adevărul și îmi liniștesc conștiința: Stenson este un om sfînt, un model a tuturor virtuților creștinesci.

(Va urma.)

curesci circula ideea unei „Români mari“, la care se aparțină Transilvania, Bucovina, Banatul și Maramureșul. Aceste visuri au luat în timpul din urmă dimensiuni mai mari și Austro-Ungaria se uită de sigur cu ochi răi la aceste aspirațiuni ale „partidei naționale române“.

„Încordările mari, ce le face România în privința puterii militare, pot eși la lumină, și ajunge la valoare numai în cazul unui război cu Austro-Ungaria, de oare ce regatul se poate estinde numai spre nord-vest. În Serbia, Bulgaria și în Russia, România n'are ce se caute, pe când în Austro-Ungaria trăsesc 2 milioane de conaționali. Din aceste considerațiuni merită o deosebită atențiune împregiurarea că România și-a adus unul din cei mai celebri ingineri ai timpului nostru, Brialmont, ca cu ajutorul lui se reguleze fortificațiunea țerei. Deocamdată s'au prelininat numai 15 milioane de franci pentru fortificațiuni; totuși este un început cu intențiunea de a sigura mai întâiu granița nord-vestică și mai târziu a ridica un lagăr sdravăn fortificat împregiurul Bucureștilor.“

În România, ca și în Serbia și Bulgaria este o partidă puternică, care voesce se aducă în ferbere conglomeratul de naționalități din Austro Ungaria și pe Români „imperătesci“ îi seduce ca se devină „regesci“. Deocamdată toate aceste încordări militare se fac sub pretextul, de a apera independența țării. Esperiența însă ne arată, că aceasta independență se transformă în scutul „intereselor naționale,“ și aceste se satisfac apoi totdeauna cu o „mărire a teritoriului, spre a uni pe frații despărțiți cu țeara lor mamă“.

„România privește pe conaționali din Austria, ca pe fi ei, cari sufer sub dominațiunea străină. România și Serbia, ca regate nouă, au fost de multe ori luate în ris. Împregiurările de față însă nu par a justifica această batjocură. Aceste state nouă acceptă foarte mult dela viitor. Ele s'au pus pe lucru și se întăresc din ce în ce tot mai tare.“

„G. Tr.“

O convorbire cu regele Milan.

Correspondentul diariului „Neue Freie Presse“ a avut nu de mult o audiență la regele Milan în Belgrad, și cu aceasta ocaziune regele a atins mai multe puncte. Mai întâiu a vorbit de preea austro-ungară, care câte o dată nici astăzi nu are destulă bunăvoință către Serbia, de și această țeară a făcut tot posibilul spre a'și asigura amicitia puternicului său vecin.

Asupra radicalilor din Serbia regele s'a exprimat cam astfel. Între radicali sunt mulți preoți, dascăli și ampliați, cu toate acestea radicalismul decade în Serbia. Șefi sunt niște tineri cu ambiții mari și cu idei puțin clare în cap. Cam toți slavii sunt tulburători din firea lor. Mai ales poporul serb e democratic, ceea ce însă nu e socialism sau comunism. El cere libertatea comunei, o justiție bună și — puțin dări. — Din nenorocire agitatorii radicali se folosesc de a linguși pe țărani vorbindu-le de desființarea impositelor. Ceea ce ar discredita pe radicali ar fi să le dea pe mână guvernul, căci ei nu sunt capabili de a governa.

O altă aripă a opoziției de astăzi în Serbia sunt liberalii lui Ristici. Idealul lor este de a lăsa tot cum a fost din vechime și unii ar vrea se închidă Serbia cu un mur chinez. Ei nu vor să știe de progresul modern, nici de vre un contact cu alte state.

Regele ține și stimează mult pe bărbații din minister, cari sunt serioși și activi. Un guvern serbesc, dăce regele, — care și înțelege misiunea, caută să lucreze mai ales pentru buna stare materială a țerei, pentru cultură; să deslege marea problemă a reorganizării administrației și a armatei. Aceasta o face actualul minister și de aceea se grupează împregiurul lui toți cei serioși, care doresc ordine și progres treptat.

Regele a invidiat totdeauna pe Austria pentru buna ei administrație. În Serbia administrație mai bună a fost sub bătrânul Miloș. Acesta punea de prefect pe bărbatul mai cu vază și mai capabil din județ. Voința Domnului era lege pentru prefect și voința acestuia era lege pentru județ. Astăzi însă nu mai merge așa. Mecanismul s'a complicat. Sunt legi nenumărate. Dacă prefectul nu le cunoștea, le calcă și se vede destituit sau dat în judecată chiar. Tinerii studiați nu vor se servească în administrație și astfel se simte lipsă de oameni capabili.

Radicalii caută să agite și aci, vorbind de alegerea funcționarilor administrativi, de și Ungaria s'a convins, că acest sistem nu aduce nici un bine.

Veniind vorba asupra confederațiunii statelor balcanice, regele dăse, că există astăzi prea mari rivalități între naționalitățile balcanice, încât proiectul unei confederațiuni ar da preste serioase di-

ficulități. România se află pe malul stâng al Dunării și nu se știe, dacă ea dorește a se număra între statele balcanice. Ori cum, astăzi numai presa poate să discute un așa proiect, însă realizarea lui rămâne pe seama viitorului.

Varietăți.

* (Dar) Majestatea Sa s'a îndurat prea grațios a dărui comunei bisericesci gr. cat. din Nireș pentru zidirea bisericii 100 fl. v. a.

* Ministerul reg. ung de agricultură, industrie și comerț atrage atențiunea silvicultorilor asupra împregiurării, că în România se pot căpăta dela stat posturi de silvicultori pe timp de 3 ani pentru ducerea în îndeplinire a lucrărilor de cultura pădurilor și pentru crearea unor școli de silvicultori.

* (Comisiunea de reambulare) a sosit în 2 August n. în cercul Csik-Szent-Martonului de unde va merge la fruntăria Casonului.

* (Regele României, econom, industriaș și meseriaș.) El va trimite la expoziția cooperatorilor români mostre de toate producțiunile de pe proprietățile sale, precum sticlărie dela Azuga, carton și hârtie de împachetat dela fabrica dela Boșteni, petri din cariera dela Piatra-Arsă, cașcaluri dela Broșteni, lemnării etc. Se va espune poate și obiecte lucrate la strung de însuși Majestatea Sa.

Nici că se poate exemplul mai frumos de incuragiare.

* D. Petru Carp, ministru României la Viena, a sosit în București; de aci a plecat în Moldova. Se dăce, că d-sa aduce sciri foarte importante în cestiunea Dunării.

* (Înscințare.) P. T. membrii ai asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, cari voiesc a călători la adunarea generală din 17/29 August a. c. sunt avisați, că s'au trimis sub datul de aci la toate direcțiunile despărțimentelor asociațiunii un număr corespunzător de blanchete pentru dobândirea de bilete de drum ferat cu preț scăzut.

Doritorii de a călători la Brașov spre scopul indicat, să se adreseze dar pentru astfel de blanchete la direcțiunea despărțimentului în care se afla dânsii, și la următorii dâni: Iosif Vulcan, redactorul „Familiei“, în Oradea mare; Ioan cavaler de Pușcariu, septemvir în Budapesta; Dr. N. Oncu, adv. în Arad; Fabiu Rezeiu, avocat în Lugos; pentru despărțimentul Sighișoara la dnul I. Moldovan, adm. prtop. în Sighișoara; On. Red. „Luminătorii“ în Timișoara.

Presidiul asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Sibiu, 3 August n. 1883.

Iacob Bologa m. p.,
vpres.

* (Convocare.) Comitetul reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul Turdi și va ține ședința sa ordinară sâmbătă în 13 August la 9 oare a. m. a. c. în Biserica română gr. or. din Turda.

La aceasta ședință sunt invitați toți domnii membrii împreună cu presedinții despărțimentelor. Cojocna 23 Iulie 1883.

Teodor Ciortea
presidiul reuniunii.

* (Necrolog) Dela Rêhëu ni se trimite următorul anunț: Maria Carpișișan cu fi ei Iulia maritată Crișianu, Aron, Augustin, Ana, Cornelia și Otilia, văduva soacră Ana Secașiu, apoi ginerii Joachim Crișianu și Nicolau Bencza precum și nepoții orfani Pompeiu și Lucreția cu inima frântă de durere anunță încetarea din viață a iubitului lor soț respective părinte, ginere socru și moșiu

Ioan Carpișișanu,

perceptor al urbei Sebeș,

carele după un morb greu contras prin activitatea sa neobosită a repausat în Domnul în 22 Iulie (3 August) 1883 la 10 oare seara în etate de 57 ani a vieții și 37 a fericitei sale căsătorii împărțit cu s. sacramente.

Osemintele neuitatului decedat se vor așeza spre eternul repaus în 5 l. c. în Cimitierul gr. or. din Comuna Rêhëu.

Fiei repausul cu dreptii și memoria binecuvântată! Rêhëu în 3 August 1883.

* (Bustul lui Bolintineanu) După inițiativa unui comitet privat d. sculptor Georgescu s'a oferit să lucreze gratuit bustul nemuritorului nostru poet D. Bolintineanu. Acest bust se va așeza în foaierea teatrului național din București.

* (Un filo-român.) Distinsul filolog Pici și profesor la universitatea din Praga, care a stat câteva

zile în București, a plecat prin țeară, ca se adune documente de pe la mănăstiri.

Filologul Pici (Pitsch) e cunoscut ca filo-român și-a isbutit să restorne teoria lui Roesler printr'o scriere intitulată: Originea Românilor. Documentele ce voesce să adune i vor servi ca nouă dovezi, că teoria lui Roesler și a lui Hunfalvy sunt false. Recunoștința Românilor îl va incurgia în întreprinderea sa.

* (Poporațiuniile dunărene). Studii etnografice. Acesta este titlul operei învățatului etnograf Léon Prunol de Rosny.

Eată ce cetim în aceasta privință în „Journal des Débats“ dela 18 Aprilie trecut:

N'avem încă sub ochi decât întâiele fascicule ale noiei lucrări a dnui Léon de Rosny; nu pretindem prin urmare să o apreciam, dar putem să dăcem, că întâiele fascicule sunt de foarte bun augur pentru sfârșitul acestei lucrări. Testul nu tractează însă decât în treacăt despre poporațiuniile dunărene, el constă dintr'o introducere întinsă în care autorul espune în mod lămurit și cu căldură o teorie a naționalităților, la care sunt cu totul dispus a mă uni.

După d. de Rosny, comunitatea de simțiment este condițiunea esențială a existenței unei naționalități, și aceasta tesă o susține cu ajutorul faptelor numeroase, patente și elocinte. Totuși simțimentul singur nu face naționalitatea; mai este încă comunitatea de origine, de tradiție, de limbajiu, de facultăți, de obiceiuri religioase, sau civile, de legislație și de instincte artistice.

Nici una din aceste condiții variate nu este însă neapărată; dar simțimentul este în totdeauna. Cunoaștem națiuni unde se vorbesc limbajii deosebite în diferite părți ale teritoriului, unde domnesc deodată mai multe culte, unde istoria este ténără, și cu toate acestea toți cetățenii se simt că sunt membrii ai aceleiași națiuni.

D. de Rosny mai face încă o incursiune în domeniul etnografiei. Este vorba despre metoda descriptivă și despre clasificarea națiunilor. Cel care voesce a descrie sau a caracteriza popoarele trebuie a începe prin a le grupa pe categorii. Care are să fie baza clasării? Autorul nu se servește de semnele cu totul fizice, cari ar putea cel mult se fie aplicate omului sau individului. Pentru a deosebi popoarele trebuie a se servi de semne morale; va împărți dară societatea în selbateci, barbari și civilizați. Societățile selbatece și barbare formează clasa necivilizațiilor prin caractere adese foarte bine semnificative. Selbatecii se recunosc după imperfecțiunea condițiilor materiale; pentru barbari, necișința artei de a descrie pare că este elementul cel mai caracteristic.

* (Telegraful în Nyiregyháza) Datele următoare vor fi de interes. În timpul pertractării sau telegrafat despre proces 947.999 de cuvinte, cari au versat în casa statului 20.000 fl. Telegrama cea mai mare a fost de 24.000 cuvinte (ascultarea profesorului Scheuthauer). Discursul cel mare al lui Eötvös a constat din 30.000 cuvinte, însă nu se putu telegrafa într'una. Abonament s'a plătit 7000 fl. pentru circa 600.000 cuvinte. Telegramele au trecut preste numărul de 2000. Ziua cea mai însemnată a fost cea dela 30 Iulie. Într'aceasta sau telegrafat 44.000 cuvinte. Pe fie care și se vine cu una cu alta 35.000 cuvinte. În telegrame de toate dăilele sau telegrafat cam o jumătate de milion de cuvinte, atâtea câte și în abonament. Dacă mai luăm și ziua în care s'a publicat sentența, de bună samă putem lua că s'a telegrafat cu totul un milion de cuvinte.

* (Raport oficial despre seceriș.) După scirile ce au sosit la ministerul de comerț din Budapesta secerișul de grâu a fost ceva mai puțin ca de mijloc în cele mai multe comitate ale Ungariei superioare. Mai departe tot așa a fost secerișul în ținuturi singurate din comitatele Comorului, Vesprimului, Haidului, Heveșului, Baciului, Timișului, Torontalului, Albei inferioare. Călitatea preste tot este nemulțămitoare. Grăunțele în multe locuri sbârcite și cu tăciune. Secara încă a oferit un seceriș mai puțin ca de mijloc în anumite ținuturi ale comitatelor Șomogiului, Aradului și Sabolciului. Primăverile au dat preste tot un seceriș mai satisfăcător; mai puțin ca de mijloc au fost secerișurile de primăveri în mai multe ținuturi ale comitatului. Aradului, Heveșului, Carașului-Severinului și Torontalului precum și în Transilvania; cucuruzele și celelalte plântă de săpat sunt preste tot bine, cucuruzul promite cules excelent. Nutrețurile sunt îndestulitoare. Strugurii și poamele nu dau până acum privilegiu la nici o vâarare.

* (Antichitățile din Dobrogea.) D. Sturza, ministru adinterim la culte, invită pe d. prefect de Tulcea și pe d-nii revizori școlari din Tulcea și Constanța să ia măsuri pentru conservarea și stringerea antichităților din Dobrogea. Dnii revizori școlari vor avea o deosebită atențiune la săpăturile ce se fac în Costanța, Mangalia, Tulcea Isaccea și Iglia, căci în aceste localități se află mai multe ruine de cetăți vechi din epoca greco-romană.

* **Îndreptare.** Numărul 82 al foaiei noastre, în variațiunea Junimea română din Regiu etc. s'a străcurat eroarea în dat; în loc de 12 August, e a se îndrepta 19 August.

Mai nou.

„P. Ll.“ de ieri are telegrame atât dela Nyiregyháza cât și dela Pojon cari caracterizează

situațiunea din ambe locurile. Dela Nyiregyháza se telegrafează, că agitațiunea încă nu vrea să dispară. Apoi că sunt diferențe între ministrul de interne, vicecomitele Sabolciului și avocatul Eötvös, ca reprezentant al părinților lui Morit Scharf. Acest din urmă nu voiesce a se întoarce la părinții lui pe lângă toată întreprinderea ministerială. Henter castelanul din Nyiregyháza a declarat ca libertatea lui Scharf cel betrán este un provisoriu neînsemnat, nu vor trece șase săptămâni și acuzații se vor întoarce earăși în temniță; Morit Scharf s'a luat, la ordinul ministrului de interne, dela Henter și se află de o camdată la comandantul gendarmeriei. Dela Pojon se telegrafează că este linisce; că arhiducele Albrecht este acolo și că manevra anunțată s'a abdis fiind trupele ostente în urma esceselor din nopțile trecute.

Loterie.

Sâmbătă, 4 August 1883.

Ofen: 51 37 2 8 61

Bursa de Viena și Pesta.

Din 4 August n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.60	98.50
Obligațiuni urbariale tomeșane de	99.25	99.25
Obligațiuni urb. temeș. cuasulă sorțire	97.40	97.50
Obligațiuni ung. de răsucupărarea decimeii devin.	97.75	97.75
Sorți de regularea Tisei	109.80	110.—
Datorie de stat austriacă în bărtie	78.80	78.75
Datorie de stat austriacă în argint	79.60	79.50
London (pe polița de trei luni)	119.75	119.90
Galbin	5.64	5.66
Napoleon	94.85	95.00
100 marce nemțesci	58.45	58.95

Nr. 2947 B. [457] 1—3
CONCURS.

Devenind în vacanță două stipendii de stat à 500 fl. destinate pentru calificatiunea mai înaltă a clericilor din archidieceasa gr. or. română a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea lor se scrie prin aceasta concurs cu termenul până la 18/30 August a. c.

La aceste stipendii pot concurge numai elevi absolviți din cursul pedagogico-teologic din Sibiu, cari sunt tot deodată absolviți de gimnasiu cu esamen de maturitate.

Concurenții au a substerne la consistoriul archidieceșan până la termenul arătat suplicile lor instruite cu atestat de botez, cu atestatele școlare necesare, adică: cu atestat de maturitate și absolutoriu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sunt sănătoși deplin, cu un revers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericii noastre, și în fine au a arăta universitatea, la care voiesc a'și face studiile.

Din ședința consistoriului archidieceșan ținută în Sibiu la 21 Iulie, 1883.

Nicolau Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Nr. 178. [458] 1—3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III Hurez în protopresbiteratul Făgărașului, devenite vacante prin reposarea parohului, se deschide concurs cu termen de 30 de zile, dela publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: venitele stolari dela 84 familii, folosirea cimiteriului și de fie care familie câte una și de lucru cu palma, care toate computeate după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă dau suma de 228 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa postul acesta, vor avea ași așterne petițiunile sale subscrișului oficiu protopresbiteral instruite cu documentele recerute de statutul organic și regulamentul pentru parohii până la termenul sus arătat.

Făgăraș, 28 Iunie, 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 631 — 1883. [459] 1—3.
CONCURS.

Pentru anul scol. 1883/4 sunt a se da 4 stipendii de câte 10 fl. pe lună pentru elevii școlii de agronomie din Mediaș.

La folosirea stipendiilor pe întreg timpul studiului pot reflecta:

1. Cei născuți în una din comunele din fundul regiu și cari sunt primiți la școala de agronomie din Mediaș.
  2. Cari vor documenta viața nepătată.
  3. Cari dintre mai mulți egal vrednici se va considera mai lipsit.
- Dela stipendist se recere se producă testimoniu dela direcțiunea școa-

lei agronomice din Mediaș despre progresul făcut. Neproducerea acestui testimoniu are de urmare detragerea stipendiului.

După împlinirea condițiilor înșirate stipendiile se vor distribui fără privire la religione și naționalitate.

Suplicile instruite.

a) Cu carte de botez;
b) Cu atestat dela directorul despre primirea în școala agronomică în Mediaș;

c) Cu testimoniu despre absolvirea școlii populare, reale s'au medii;
d) Cu atestat oficios despre sărăcie.

Sunt a se trimite cel mult până în 15 Septemvre aici.

Sibiu, 3 August, 1883.

Oficiul central al universității sășesci.

Nr. 319 [461] 1—3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Birtini, protopresbiteratul gr. or. al Zarandului în urma ordinațiunei Venerabilului consistoriu archidieceșan dtdo. 14 Iulie a. c. Nr. 2351 B. se scrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post parochial sunt 325 fl. v. a. la an. cari însă cu timpul se mai pot urca.

Doritorii de a ocupa la aceasta parohie vor avea ași așterne petițiunile lor instruite în sensul „Statutului organic“ și al Regulamentului congresual pentru parohii, la subscrișul, până la termenul sus indicat.

Brad în 20 Iulie 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părăn m. p.,
adstr. ppresbiteral.

Nr. 232 [462] 1—3
CONCURS.

Încuviințându-se aședarea unui capelan lângă neputinciosul preot din Berghin și filia Colibi ca parohia de clasa a III prin preainaltul ordin consistorial din 14 Iulie 1883 Nr. 2275 B., se scrie pentru ocuparea acestui post concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Capelanului se asigură din venitul parohiei de 400 fl. v. a. la an 200 fl. v. a.

Doritorii la acest post de capelan au ași adresa suplicile inzestrate conform legilor în vigoare cu documentele recerute oficiului protopresbiteral subsemnat.

Sebeș în 21 Iulie 1883.

Oficiul protopresbiteral pr. or.
În conțelegere cu comitetul parochial:

Ioan Tipeiu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 632 [460] 1—3
CONCURS.

Se scrie concurs pentru unul eventual două stipendii de câte 200 fl. pentru tineri din clasa îndruștrășilor din fundul regiu și în locul prim pentru cei din fostele scaune Mercurea și Nocrichiu, sau și din alte locuri.

Ei trebuie după puțină-se fie absolvat un gimnasiu inferior, sau o clasă reală inferioară, la tot cazul înse se fie absolvat una dintre școlile industriale susținute de universitatea sășescă și încă cu bun succes, și să se oblige, că spre perfecționarea lor teoretică și practică vor petrece un an în streinătate adică afară de monarhia austro-ungară.

Condițiile concursului afară de cele înșirate mai sunt:

a) Testimoniile școlastice cu calculi buni.

b) Testimoniu de sărăcie.
Jumătate din stipendii se plătesce îndată la consignare, jumătate după 6 luni.

Stipendiații vor avea a produce la cererea pentru a doua rată din stipendiu:

Testimoniile despre lucrul lor, și un scurt raport despre timpul întreprindut, locul unde sunt aplicați și esperințele industriale câștigate.

Un asemenea au a face stipendiații și după întoarcerea lor în patrie.

Petițiunea de concurs bine instruită este a se ascerne cel mult până în 15 Septemvre, a. c.

Sibiu, 1 August, 1883.

Oficiul central al universității sășesci.

Nr. 164. [455] 2—3
CONCURS.

Pentru întregirea stațiunii de învățătoriu la școala confesională greco-orient. din comuna Aciliu, protopresbiteratul Săliștei, se scrie concurs cu termen până la 18 August st. v.

Emolumentele sunt:

Salariu anuale 200 fl. v. a. ce se vor plăti în rate lunare.

Cuartir și lemnele necesare.

Doritorii de a ocupa acest post au a adresa cererile instruite conform legilor din vigoare la oficiul protopresbiteral al tractului Săliștei în Sibiu până la termenul sus indicat.

Aciliu, 10 Iuliu, 1883.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Nr. 473—1883. [454] 2—3.
CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi la școlile grănițiare, și adică:

1. Învățătoriu adjunct la școala din Orlat, comitatul Sibiuului, cu salariu anual de 200 fl. v. a., relut de quartir 12 fl. 60 cr., și trei stângini lemne de foc, eventual relutul pentru ele.

2. Învățătoriu adjunct la școala din Voila, comitatul Făgărașului, cu salariu de 180 fl. v. a. quartir liber și lemne de foc dela comunitate.

Petenții la aceste posturi să-și așternă suplicile provădute cu diploma de calificatiune și alte documente necesare până la 20 August a. curente la:

„Comitetul administrativ școlastic al fondului fostilor grănițari din regimantul I român la Sibiu.“

Nr. 196 [453] 2—3
CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii învățătorești dela școala centrală gr. or. din comuna „Poiana“ protopresbiteratul Geoagiului I. se deschide concurs cu termen până la 15 August a. c.

Emolumentele sunt 200 v. a. salariu anual, quartir grătit și 6 orgii lemne de foc.

Petițiunile concursuale, instruite conform legilor din vigoare, sunt a se adresa oficiului protopresbiterat gr. o. al tractului Geoagiului I. în Hondol.

Hondol, 12 Iulie, 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial concurențele.

Vasilu Pipoș m. p.,
protopresbiter.

Nr. 170 [452] 2—3
CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoreșc la școala confesională gr. or. din Vidra superioară, protopresbiteratul Cămpeni se deschide concurs până la 15 August a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

Salariu anual de 250 fl. v. a. quartir și lemne de foc.

Petițiunile instruite conform legilor din vigoare au de a se substerne „oficiului protopresbiterat gr. or. în Abrud“, până la termenul mai sus indicat.

Vidra superioară în 7 Iulie, 1883.
Comitetul parochial gr. or. din Vidra superioară în conțelegere cu

Ioan Gall m. p.,
ppresb. gr. or. ca adm.

Nr. 3075 1883 [463] 1—3
Publicațiune.

În afacerea de regulare de posesie și a segregării de pădure în comunele Boiu-mare și Boiu mic pentru începerea lucrărilor premergătoare, designarea plenipotențiaților, alegerea inginerului și pentru pregătirea planului și preliminarului de spese, mai departe pentru autenticarea lucrărilor primitive, pentru întreprinderea clasificării și a estimării, și încât lucrurile premergătoare s'ar autentica pentru pertractarea meritorică se pune și se pertractare pe 12 Septemvre, 1883 la 3 oare după ameași și cele următoare în locuința domnului Szentkereszti Pál în comuna Boiu mic, la care invit părțile interesante, observând, că absența lor nu va împedea cursul pertractării.

În numele tribunalului.

Elisabetopole, 13 August 1883.

Káplány Géza m. p.,
jude de tribunal esmii.

Cursul școlastic pentru moșit.

În urma emisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se deschide cursul învățământului de cinci luni la institutul reg. ung. de moșit în Sibiu în 1. Octomvre e. n. 1883. Primirea la acest curs va avea loc dela 1—8 Octomvre în localitatea școlii din Strada morii (Mühlgasse) Nr. 25 pe lângă producerea atestatului de Botez și de moralitate.

[456] 1—3

Direcțiunea.